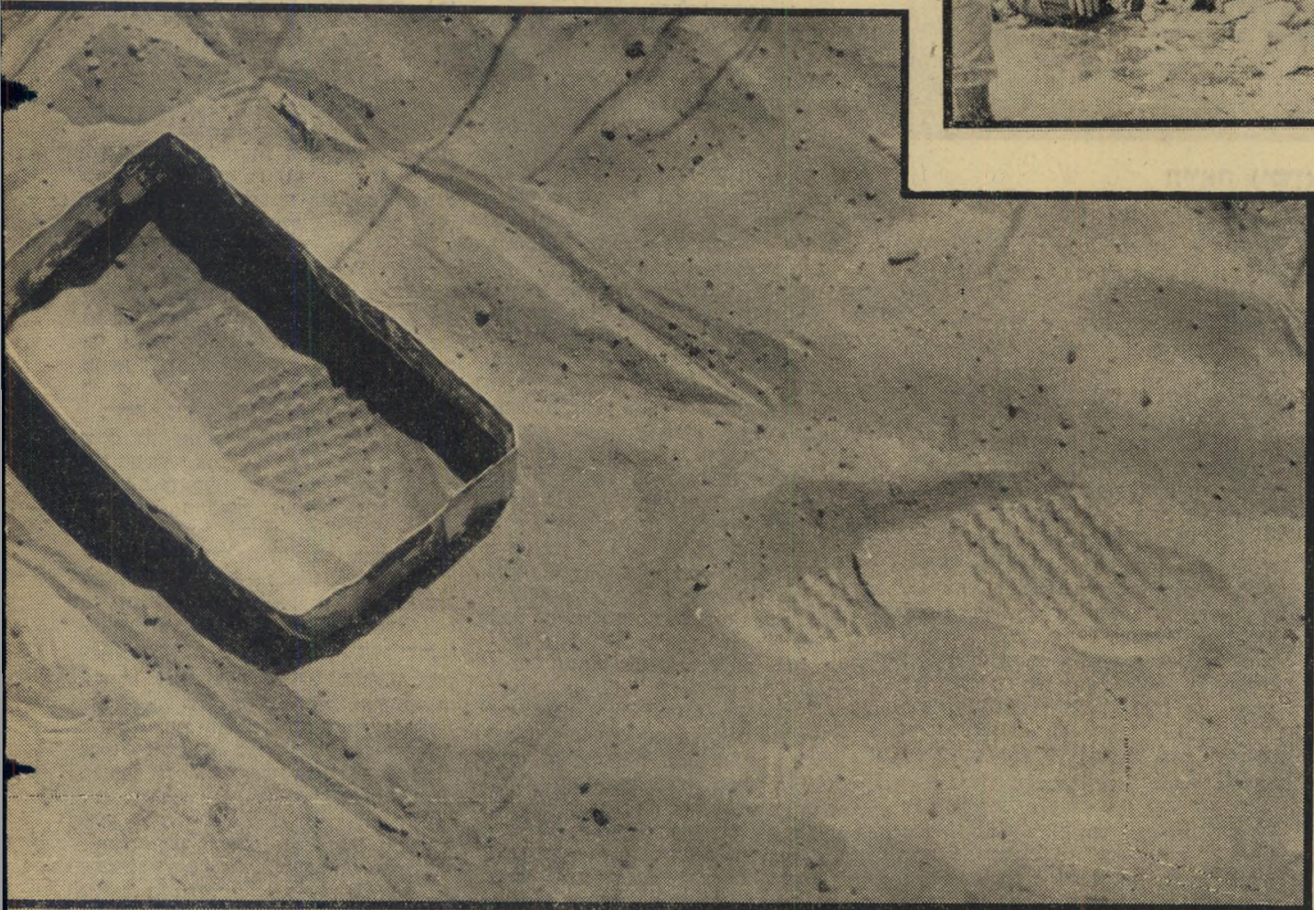

הלקוח בבית-הקפה צחק - הילדים התקהלו ב

מלחמה בדר

שני ני היילים חמושים הגיחו בליל שישי האחרון אל פתחו המואר של בית-קפה במרכז קלקיליה. "אסור לצאתו!" פקד אחד מהם, וכיסה במיקלעו את הי מסובים.

"מה זה? מי אתם?" קראו הלקוחות ה"נדהמים". "ישראלים", השיב אחד החיילים. "פתח יהודי" הוסיף חברו. משהו צחק, כאילו שמע בדיחה מטורפת, אך הצחוק קפא בגרונו. כי מבעד לדלת אפי שר היה לראות שתי חוליות של חיילים חמושים משתלטות על שתי תחנות הדלק, ברחוב הראשי של העיירה. "יאהוד!" עלתה הקריאה הנדהמת.

כך התנסה קלקיליה - שספגה את פעולת-התגמול הכבדה ביותר של צה"ל, שבוע לפני פרוץ מיבצע סיני - בפעולת תגמול שניה. אלא שרבי-אלוף יצחק רבין העניק לה את השם "פעולת אוהרה", וכל הודעות צה"ל באו להדגיש את האופי השונה שלה, לעומת פעולת 1956. כאשר הסתיימה הפעולה, ידעו תושבי קלקיליה - ואיתם גם אזרחי ישראל - כי בימי משה דיין ספק אם היו יושבי אותו בית-קפה יוצאים חיים מן הפגישה הפת-אומית.

כי הפעם ניתנו הוראות קפדניות לצנחנים ולחיילי גולני, שהשתתפו בשלוש הפשיטות אל תוך ירדן, להימנע מפגיעה באזרחים.

★ ★ ★

עוד לפני שהתפרסמה הידיעה הראשונה על המיבצע, היה ברור כי צה"ל עומד לצאת לפעולה. ההגיון אמר - שעל פעולות אל-פתח אי-אפשר לעבור בשתיקה. ההחלטה העקרונית על כך התקבלה בישיבה מיוחדת של הממשלה, והיא נשמרה כסוד

עקבות בחול כפי שנתגלו עלידי חוקרי המשטרה. ליד קיבוץ רמת הכובש. בלילה שלפני כן, הניחו חבלני אל-פתח שאז מכיחן ירדן מיטעני חומר-נפץ ליד בתי הקיבוץ. המיטענים פגעו במיבנים (תמונה מימין, למעלה) ופצעו כמה מחברי המשק. כאשר

פוצץ גם בית בעפולה, וכמה מדירי הבית נפצעו, ניתנה הפקודה צה"ל להשיב, כדי להזהיר את הירדנים בפני פעולות חוזרות של בתמונה נראים שני עקבות: מימין סימן ברור של סוליית גומי, בחול. משמאל: טביעה שניה, של אותן נעלי-ספורט, כשמסביבה מן

כמוס, אשר רק מתי מספר ידעו עליו, גם אחרי שבוצעה הפעולה. היתה זו, למעשה, ישיבה מורחבת של ועדת השרים לענייני בסחון, והשתתף בה רבי-אלוף רבין. בהודעה הרשמית, שפורסמה לאחר מכן, נמסר כי ישיבה זו דנה בנושא מדיני שוטף - הודעת ממשלת גרמניה על קשירת היחסים הדיפלומטיים. למעשה, נידר נה אך ורק מדיניות הממשלה כלפי פעולות ערביות מסוימות - ובעיקר פעולות ההט-ייה של הסורים, ופעולות חבלני אירגון אל-פתח ("הכיבוש"), שמאחוריו עומדים הסורים.

בישיבה זו נקבעו רק הקחים העקרוניים; השאלה אם, מתי ואיך לפעול הושארה בידי שר הבטחון. הוא נתן את ההוראה ביום החמישי היעדים שנבחרו על-ידי המטכ"ל: קלקיליה, ממנה יצאו חבלני כפר הס ורמת-הכובש; ג'נין, ממנה יצאו חבלני עפולה; ושונה, בה התאמנו החוליות שפגעו במוביל הארצי.

★ ★ ★

לש לושית הכוחות העיקריים עברו את הגבול הירדני בזמנים שונים, כדי להגיע אל יעדיהם בעת ובעונה אחת. הכוח שהורו לקלקיליה עשה את הדרך הקצרה ביותר. כבר מנקודת-המוצא שלו יכול היה לראות את יעדו. כי בין בתי הלבנים של קלקיליה לבין הגבול הישראלי מפרידים רק כמה פרדסים קטנים.

הכוח עבר את פסי הרכבת, גלש אל מעבר לסוללת העפר המוגבהת - ונמצא בתוך שטח ירדן. ההליכה התנהלה כולה בתוך פרדסים, ועל כן גם היתה איטית. לעבור מרחק של שני קילומטרים, היו דרושות שעותיים. בדרך, בין שתי חלקות, ניצבה עמדה של הצבא הירדני. אולם אם היו בה חיילים, לא הרגישו בסור הישראלי,

הגיבורים עייפים בשובם אחרי חצות לבטיס, כתוס הפשיטה מעבר לגבול.

לילה בקלקיליה: תצלום שצולם מייד אחרי